

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyně JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o námitce podjatosti soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslavy Ježoviczové, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 13/2005,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 13/2005.

Odůvodnění:

U Krajského soudu v Ostravě probíhá řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2005, č. j. KUOK/9014/05/OSV - DS/7025/SD - 72, o nároku na dávku sociální péče.

Žalobce v podání ze dne 12. 3. 2010, doručeném krajskému soudu 16. 3. 2010, ve věci žádosti o odročení jednání nařízeného na den 22. 3. 2010 vznesl námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Ostravě s tím, že soudci krajského soudu jsou vyloučeni podle § 8 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť ignorují závazné pokyny a právní názor Nejvyššího správního soudu. Žalobce námitku nezduvodnil a neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Krajský soud v Ostravě předložil Nejvyššímu správnímu soudu, který je podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), věcně příslušný o námitce podjatosti rozhodnout.

Nejvyšší správní soud o vznesené námitce podjatosti usoudil následovně:

Podle platného rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě má být daná věc projednána samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou, proto se Nejvyšší správní soud zabývá námitkou podjatosti uplatněnou vůči této soudkyni. Dále soud konstatuje, že k námitce podjatosti ostatních soudců Krajského soudu v Ostravě, jež jsou podle názoru žalobce vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 13/2005, nemohl přihlídnout, neboť tito soudci nebyli na základě rozvrhu práce přiděleni k projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 13/2005, a proto nemohlo být ani rozhodováno o tom, zda jsou uvedení soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí této věci. Pokud má žalobce za to, že uvedení soudci jsou vyloučeni z projednávání

a rozhodnutí věci, je zapotřebí, aby uplatnil námitku podjatosti těchto soudců v rámci příslušných řízení.

Ke vznesené námitce podjatosti se soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová vyjádřila tak, že jí nejsou známe žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti se zřetelem na její poměr k věci, k účastníkům řízení, či k zástupcům účastníků řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezájatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Z námitky samotné i z předloženého spisu je zřejmé, že žádný z důvodů podjatosti podle § 8 odst. 1 s. ř. s. dán není a žalobce jej ani relevantně netvrdí. Námitku podjatosti soudkyně krajského soudu JUDr. Miroslavy Ježoviczové, jež rozhoduje v dané věci, dovozuje žalobce ze skutečnosti, že podle jeho mínění jsou ignorovány závazné pokyny a právní názor Nejvyššího správního soudu. Žalobce námitku nezdůvodnil a neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že důvod pro vyloučení soudkyně není dán. S ohledem na skutečnosti, že žalobce v rozporu s § 8 odst. 5 s. ř. s. žádný relevantní důvod neuvedl, a soudkyně, která má věc rozhodovat, takovýto důvod sama neshledává, nemohl Nejvyšší správní soud rozhodnout jinak, nežli tak, že soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová není vyloučena z projednávání a rozhodnutí této věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu